

de Interesser, han har i visse Forhold, alt det maa han dog tage med. Tror man, at man forebygger noget som helst ved at sige: Du maa ikke sidde i den Bestyrelse, du maa ikke have det Hverv?

Tror man virkelig for Alvor, for at blive ved det Eksempel, her er nævnt, at Handelsministeren skulde lade sig paavirke i sine Dispositioner som Minister af, at han har Sæde i Telefonselskabets Bestyrelse? Jeg finder det rimeligt, at en Minister ikke er Medlem af en Bestyrelse eller Deltager i Virksomheder, saaledes som jeg ogsaa har skrevet, der falder ind under hans Ministeriums Forretningsomraade, men jeg lægger ikke nogen afgørende Vægt derpaa.

Det forekommer mig, at hele denne Opfattelse hviler i en Mistro og en uberettiget Mistro til Udøverne af politisk Ger-ning her i Landet. Vi hører undertiden, at der falder nedsettende Udtalelser om Poli-tikerne. Det er ikke med fuld Rette, at der tales om Politikernes Virksomhed og Arbejde paa den Maade, som sket er, men jeg synes, at vi Politikere i nogen Maade er med til at sætte et Stempel paa os, der kan berettigede udenforstaaende til at tro om os, at saadan gaar det til.

Hvis en saadan Bestemmelse skal gælde for Ministre, og der her skal tales om Renhed — og hvis der skal være Tale om Renhed, skal det vel være gennemført —, skal saadan en Bestemmelse da ikke opstilles for Rigsdagsmænd, skal det ikke undersøges, om vi Rigsdagsmænd har Er-hverv udenfor vor egentlige Rigsdagsger-ning? Det tilkommer nemlig ethvert Mem-ber af Rigsdagen at tage Stilling til et hvilket som helst Forslag, der kommer fra et hvilket som helst Ministerium; han har med sin Stemme at sige ja eller nej, og Afstemningen kan meget godt ligge saaledes, at det er en enkelt Stemme, der afgør Ud-faldet. Og hvad Administrationen angaar, er jo ethvert Medlem af Folketinget be-myndiget til at fremdrage til offentlig Kritik enhver administrativ Handling, som en Minister har foretaget eller undladt at foretage.

Hvis man er af den Opfattelse, at der her er noget, der skal passes paa, maatte man ogsaa have den Opfattelse, at saa skulde Rigsdagsmændene ogsaa staa rene for al Virksomhed ved Siden af. Det er ikke min Opfattelse, jeg mener det ikke, men de Herrer, som er opfyldt af Mistro overfor Politikernes Renhed, bør jo egentlig mene, at saaledes burde Forholdet være.

Og saa vil jeg gerne sige, at hvis der virkelig forelaa en Fare i den Henseende,

her er nævnt — jeg er sikker paa, den ikke foreligger —, saa er det ganske givet, at den ikke kan forebygges eller forhindres ved saadanne overfladiske Midler som dem, der her foreslaas. Det er vist ikke for meget sagt om dette Forslag, at det er meget lidt gennemtænkt. Skal der være Konsekvens i det, man her ønsker at fore-skrive for Ministre, saa maa det ogsaa for-bydes en Landmand at være Landbrugs-minister, det maa forbydes en Købmand at være Handelsminister, og det vilde maaske være det bedste, om det ogsaa blev forbudt en Præst at være Kirkeminister og en Lærer at være Undervisningsminister — man ved jo aldrig, hvad der kan ske. Det fører let ud i den Konsekvens, at man til Fagministre skal tage Mænd, der har saa lidt Indsigt i og Interesse for de Ting, de faar at gøre med, som muligt.

Hvad vil det sige, at en Minister ikke maa have lønnet Hverv i en privat Virksom-hed? Maa en Skibsreder, der maaske ejer en hel Flaade af Skibe, som leder sig eget Rederi, er Direktør og Bestyrelsesformand paa samme Tid, ejer det hele og med hele sit Arbejde og hele sin Formue er knyttet til dette Rederi — maa han, hvis han bliver Minister, fortsætte? Ja, det er Meningen. Men hvis det er en Mand, der ejer nogle Aktier i et Rederiselskab, og der af hans Medaktionærer bliver vist ham den Tillid, at han bliver valgt ind i Bestyrelsen, maa han saa fortsætte? Nej, han maa træde tilbage. Hans Interesse i Virksomheden, som dog staar langt tilbage for den andens, medfører, at han ikke maa paatage sig noget Ministerhverv. Der mangler egentlig at staa, at han skal sælge sine Aktier, og der bør sikkert ogsaa være Regler om, hvorvidt en Minister bør kunne være Indehaver af Aktier, som har nogen som helst Berøring med det Ministerium, han leder.

Hvis man vil tænke det igennem, er der ingen Grænser. Hvis vi skal til at passe paa hinanden paa den Maade, vil jeg sige til de Herrer Forslagsstillere, at de kan gøre, hvad de vil, saa kan de endda ikke passe paa. Hvis jeg ejer en Fabrik og selv driver den, maa jeg godt være i et Ministerium, uden at jeg behøver i nogen Maade at for-andre mine private Forhold. Men sidder jeg som Aktionær i en Fabriks Bestyrelse, maa jeg ikke fortsætte, saa skal jeg træde ud. Jeg for mit Vedkommende forstaaer ikke Logikken i det Forslag, her er fremsat.

Og hvis de Herrer virkelig har Ret i, at der laa en saadan Fare for Misbrug af Mini-sterstillingen i disse Bestyrelshverv, fore-kommer det mig egentlig noget naivt at tro,